

Nečekej přívaly pláče - Vondráčková, Helena

S tebou, lásko, kdysi svět se zdál
hezčí, vlídnější.
Ve dvou bývá lidem mnohem líp,
stačí jenom chtít.

Řekni, lásko, čím si, chceš si hrát?
Nejsem včerejší.
Nedívej se na mě, nechci dál
žít tak, jak dřív.

Tvůj styl nezměním,
příliš tě znám.
Víc už nečekám
a teď se můžeš smát.

Zavírám za tebou bránu i vrátka, je.
Můžeš jít kam chceš, no zkrátka.
Sbal si své fidlátka, dál světem kráče.
Nečekej ode mne přívaly pláče.
Víc se nevracej, tvý lži jsou krátký, je.
Pro tebe mám jen adie.

S tebou, lásko, kdysi svět se zdál
hezčí, vlídnější.
A teď, lásko moje, nelze dál,
dál žít jak dřív.

Tvůj svět nezměním,
příliš tě znám.
Cos říkal, nevnímám.
Tak dej si o mně zdát.

Zavírám za tebou bránu i vrátka, je.
Můžeš jít, kam chceš, no zkrátka.
Sbal si své fidlátka, dál světem kráče, je.
Nečekej ode mne přívaly pláče.

Tvůj tep nezměním,
příliš tě znám
Jak chmýří odcházíš,
já víc nečekám.

Zavírám za tebou bránu i vrátka, je.
Můžeš jít, kam chceš, no zkrátka.
Sbal si své fidlátka, dál světem kráče, je.
Nečekej přívaly pláče.
Víc se nevracej, tvý lži jsou krátký, je.
Pro tebe mám jen adie,
adie,
adie.